

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपंचमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ दैवमेवेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

दीप्यमानमिवादित्यं मत्तवारणविक्रमं ॥ अपश्यन्पाण्डवास्तत्र धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ २७ ॥ तस्य पांचालदायादः प्रतीपमभिधावतः ॥ शितनिखिंशहस्तस्य शरावरणधारिणः ॥ २८ ॥ बाणवेगमतीतस्य तथाभ्याशमुपेयुषः ॥ त्वरन्सेनापतिः क्रुद्धो बिभेद गदया शिरः ॥ २९ ॥ तस्य राजन्सनिखिंशं सुप्रभंच शरावरं ॥ हतस्य पततो हस्ताद्वेगेन न्यपतद्भुवि ॥ ३० ॥ तं निहत्य गदाग्रेण सलेभे परमां मुदं ॥ पुत्रः पांचालराजस्य महात्मा भीमविक्रमः ॥ ३१ ॥ तस्मिन् हते महेश्वासे राजपुत्रे महारथे ॥ हाहाकारो महानासीत्तव सैन्यस्य मारिष ॥ ३२ ॥ ततः सांयमनिः क्रुद्धो दृष्ट्वा निहतमात्मजं ॥ अभिदुद्राव वेगेन पांचाल्यं युद्धदुर्मदं ॥ ३३ ॥ तौ तत्र समरे शूरो समेतौ युद्धदुर्मदौ ॥ ददृशुः सर्वराजानः कुरवः पाण्डवास्तथा ॥ ३४ ॥ ततः सांयमनिः क्रुद्धः पार्षतं परवीरहा ॥ आजघान त्रिभिर्बाणैस्तोत्रैरिव महाद्विपं ॥ ३५ ॥ तथैव पार्षतं शूरं शल्यः समितिशोभनः ॥ आजघानोरसि क्रुद्धस्ततो युद्धमवर्तत ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपंचमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच दैवमेव परं मन्ये पौरुषादपि संजय ॥ यत्सैन्यं मम पुत्रस्य पाण्डुसैन्येन बाध्यते ॥ १ ॥ नित्यं हि मामकांस्तातहतानेव हिंसांसि ॥ अव्यग्रांश्च प्रहृष्टांश्च नित्यं शंससि पाण्डवान् ॥ २ ॥ हीनान् पुरुषकारेण मामकानघ संजय ॥ पातिता न्यात्यमानांश्चहतानेव च शंससि ॥ ३ ॥ युध्यमानान् यथाशक्ति घटमानान् जयं प्रति ॥ पाण्डवा हि जयं त्येव जीयंते चैव मामकाः ॥ ४ ॥ सोहंतीव्राणि दुःखानि दुर्योधनकृतानि च ॥ श्रोण्यामि सततं तात दुःसहानि बहूनि च ॥ ५ ॥ तमुपायं न पश्यामि जीयेरन्येन पाण्डवान् ॥ मामका विजयं युद्धे प्राप्नुयुर्येन संजय ॥ ६ ॥ संजय उवाच क्षयं मनुष्यदेहानां गजवाजिरथक्षयं ॥ शृणुराजन् स्थिरो भूत्वा तवैवापनयो महान् ॥ ७ ॥ धृष्टद्युम्नस्तु शल्येन पीडितो नवभिः शरैः ॥ पीडयामास संक्रुद्धो मद्राधिपतिमायसैः ॥ ८ ॥ तत्राद्भुतमपश्याम पार्षतस्य पराक्रमं ॥ न्यवारयत यस्तूर्णं शल्यं समितिशोभनं ॥ ९ ॥ नांतरं दृश्यते तत्र तयोश्चरथिनोस्तदा ॥ मुहूर्तमिव तद्युद्धं तयोः सममिवाभवत् ॥ १० ॥ ततः शल्यो महाराज धृष्टद्युम्नस्य संयुगे ॥ धनुश्चिच्छेद भस्त्रेण पीतेन निशितेन च ॥ ११ ॥ अथैनं शरवर्षेण च्छादयामास संयुगे ॥ गिरिं जलागमे यद्वज्रजलदा जलवृष्टिभिः ॥ १२ ॥ अभिमन्युस्ततः क्रुद्धो धृष्टद्युम्ने च पीडिते ॥ अभिदुद्राव वेगेन मद्रराज रथं प्रति ॥ १३ ॥ ततो मद्राधिपरयं कार्ष्णिः प्राप्यातिकोपनः ॥ आर्ताय निममेयात्मा विव्याध निशितैः शरैः ॥ १४ ॥